

EL LLENGUATGE

Una regadora duradora

18/V/1977

No existeixen, en català, noms o adjectius de verbs formats amb el sufix *der* (fem. *dera*). Llevat d'una brevíssima sèrie de noms del femení acabats en *dera*, com *brunzidera*, *cruixidera*, *dringadera*, etc., que indiquen, respectivament, l'acció intensiva de *brunzir*, *cruixir*, *dringar*, tots els altres noms i adjectius derivats de verbs acabats en *der* i *dera* són formes que devem a la pressió del castellà i de les quals hauríem de prescindir. En alguns casos, la forma primitiva de què s'ha obtingut el derivat («*verteder*» de «*verter*»), o la terminació en vocal àtona pronunciada *u* («*assecaderu*») o totes dues coses alhora («*abrevaderu*»), denuncien i posen clarament en evidència la incorrecció d'aquests derivats de verbs. Però en un adjectiu com ara «*durader*», usat sovint, incorrectament, en lloc de *durador*, res no n'indica la incorrecció sinó la coneixença del fet que hem indicat al principi.

Les formes correctes dels derivats verbals de què és qüestió, doncs, presenten la terminació o sufix *dor* (fem. *dora*). De les que sofreixen la pertorbació que comentem, cal destacar aquells noms que designen el lloc on es produeix l'acció del verb primitiu. Alguns, com *menjador*, *obrador*, *emprova-dor*, *mirador*, *corredor*, etc., no solen ésser objecte de la concurrència de formes incorrectes, però conve prevenir contra aquesta concurrència en molts altres casos: *abeurador* («*abrevader*»), *abocador* («*verteder*»), *baixador* («*peaderu*»), *escolador* («*sumider*»), *escorxador* («*mataderu*»), *embarcador* («*embarcaderu*»), *crémador* («*cremaderu*»), *respirador* («*respiraderu*»), etc. També cal tenir en compte un fet anàleg en algunes formes femenines que solen designar eines o atuelles: *abraçadora*, *escopidora*, *escorredora*, *escumadora*, *ponedora*, *regadora* i *tapadora*, en lloc de les formes corresponents acabades en *dera*.

I, finalment, cal afegir-hi alguns adjectius, com *durador*, *casador* (en disposició de *casar-se*), *pagador* (que es pot pagar), etc., en lloc dels quals s'usen sovint «*durader*», «*casader*» i «*pagader*», formes incorrectes que, com hem dit, fàcilment poden passar desapercebudes.

ALBERT JANE